

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка за судската пракса на Судот бр. 101
октомври 2007

Wieser and Bicos Beteiligungen GmbH v. Austria - 74336/01 Judgment 16.10.2007 [Section IV]

Член 8

Член 8-1

Почитување на кореспонденцијата

Непочитување на процедуралните заштитни механизми при претрес и
заплenuвање електронски податоци на компјутерскиот систем на адвокат:
повреда

Факти: Првиот апликант е адвокат, кој бил сопственик и генерален директор на вториот апликант, холдинг компанија. Вториот апликант бил единствен сопственик на друга компанија, „Новамед“. Седиштето на двете компании се наоѓало во адвокатската канцеларија на првиот апликант. По барање за законска асистенција од италијанските власти во врска со кривична истрага, регионалниот суд издал налог за претрес на седиштата на компаниите. Во текот на претресот една група полицајци, во присуство на првиот апликант и на претставник на адвокатската комора, барала печатени копии на документи поврзани со вториот апликант и со „Новамед“. Кога првиот апликант ќе се спротивставел на непосредно испитување на некој документ, тој бил запечатуван и депониран во регионалниот суд, како што е предвидено со Законот за кривична постапка. Сите заплени и запечатени документи биле наведени во извештај, потпишан од страна на првиот апликант и од полицајците. Истовремено, друга група полицајци ја испитувала компјутерската опрема на првиот апликант, при што ископирала неколку датотеки на диск. Еден специјалист за информатичка технологија и претставникот на адвокатската комора кратко време присуствувале на тоа пребарување. Меѓутоа, извештајот бил направен дури подоцна во текот на денот. Во него било наведено дека полицајците не направиле целосна копија на серверот, туку дека извршиле пребарување на имињата на двете компании и на осомничени во кривични постапки. Истражниот судија подоцна, во присуство на првиот апликант, ги отворил документите што биле запечатени. Некои биле копирани и додадени во досието, додека други му

биле вратени на првиот апликант под образложение дека нивната употреба би влијаела на неговата обврска за професионална тајност. Првиот и вториот апликант се пожалиле пред домашните судови дека со постапката на пребарување и заплenuвање во однос на електронските податоци била направена повреда на обврските на првиот апликант за професионална тајна. Меѓутоа, нивните жалби биле отфрлени.

Право: Пребарувањето и заплenuвањето на електронските податоци на апликантот претставува попречување на неговото право на почитување на неговата „кореспонденција“. Законот за кривична постапка има посебни правила за заплenuвање на документи и според судската пракса на домашните судови, овие правила, исто така, се применливи на електронски податоци. Пребарувањето и заплenuвањето ѝ служело на легитимната цел спречување криминал. Меѓутоа, иако заштитните мерки биле испочитувани во однос на испечатените копии на запленетите документи, тие не биле испочитувани во однос на електронските податоци. Поточно, претставникот на адвокатската комора не бил во можност соодветно да го надгледува тој дел од пребарувањето, извештајот бил направен многу подоцна, и ниту првиот апликант ниту претставникот на адвокатската комора не биле информирани за резултатите од претресот. Иако првиот апликант не му бил правен застапник на вториот апликант, тој им бил правен застапник на бројни компании чии акции поседувал вториот апликант. Исто така, запленетите електронски податоци во голема мера содржеле исти информации како и хартиените документи, а некои од нив истражниот судија му ги вратил на првиот апликант како предмет на професионална тајност. Според тоа, би можело основано да се претпостави дека и запленетите електронски податоци содржеле такви информации. Поради тоа што полицајците не се придржувале до определени процедурални заштитни механизми со цел спречување „арбитражност“ и заштита на професионалната тајност на адвокатите, претресот и заплenuвањето на електронските податоци на првиот апликант било диспропорционално на легитимната цел што требаше да се постигне.

Заклучок: повреда (четири наспрема три гласа).

Член 41 – 2.500 ЕУР за нематеријална штета.

На овој линк може да се најдат [Case-Law Information Notes](#)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human

Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.